

R

VEIL-SERIE

ZIE OP HET LAM GODS
EN ZIJN WONDEN

DAVID BRÜNINGS

No. 518

OKTOBER 2015

DAVID BRÜNINGS

David Brünings (ook Bruinings genoemd) werd geboren in Bremen op 8 december 1704 als zoon van Christian Brünings en Metta Meyer. Hij studeerde theologie in Bremen en in Heidelberg. Op 16 juni 1729 trouwde hij te Bad Kreuznach met de predikantsdochter Elisabeth Margaretha Six.

Nadat hij vanaf 1729 een tweetal gemeenten in Duitsland als gereformeerd predikant had gediend, werd hij op tweede paasdag 1741 bevestigd tot predikant van de Hoogduitsche Gereformeerde gemeente te Amsterdam. Door zijn bevindelijke preekwijze zagen de Amsterdamse hernhutters in hem een geestverwant met wie ze nadere verbinding zochten. Maar pas na kennisname van de geschriften van Nikolaus Ludwig von Zinzendorf liet Brünings zich met de Broedergemeente in. Hij sloot zich evenwel niet bij hen aan. In Brünings' preken is de hernhutter invloed duidelijk te herkennen. De bundel 'Troostryke Lams liederen' omvat, behalve liederen van hemzelf, ook vertalingen van hernhutter liederen. De liederen, die meestal getoonzet zijn op psalmmelodieën, bezingen de lijdende, bloedende en gekruisigde Heiland, en de persoonlijke overgave aan Hem. De volledige titel van de bundel luidt: 'Troostryke Lams liederen, behelsende de heerlijkheit Jesu Christi, in de kracht van zyn dierbaar bloed' (1746).

In Amsterdam kreeg hij veel invloed, hoewel zijn kerkenraad zich bezorgd toonde over de banden met de Broedergemeente.

In 1749 werd hij ernstig ziek. Hij overleed op 16 juni 1749 in Amsterdam. Op zijn sterfbed sprak hij de wens uit dat Amsterdam met het Evangelie van Jezus' bloed en wonden vervuld zou mogen worden. Zijn vrouw overleefde hem, zij stierf in 1757.

Na zijn dood werden Brünings' preken vertaald en uitgegeven naar de tekst zoals die was opgeschreven door het gemeentelid Anna Haverkamp. Ook andere theologische werken liet hij na, zoals 'De vrye verkiezing en aanneminghe Godts naar de genade' en 'De geloofsroem der vrygekochten door het bloed Jezu Christi'. De meest bekende prekenbundel is wel "De Leeuw uit den stamme Juda als een lam ter slachting geleid".

Bron: Biografisch Lexicon voor de geschiedenis van het Nederlandse Protestantisme, deel 4, pg. 78.

De hierna volgende preek is uit de bundel 'De kracht, werking en nuttigheid des geloofs', uit de Handelingen der apostelen. Drietal predikatiën over de bekering en doop van den Moorman door Filippus uit Handelingen 8:27-39, door David Brünings, in leven Leeraar bij de Hoogduitsch-Geref. Gemeente te Amsterdam, in de jaren 1741-1749. De preek is herschreven in de taal en stijl van het hedendaagse Nederlands.

ZIE OP HET LAM GODS EN ZIJN WONDEN

door

DAVID BRÜNINGS

“En alzo zij over weg reisden, kwamen zij aan een zeker water; en de kamerling zeide: Ziedaar water; wat verhindert mij gedoopt te worden? En Filippus zeide: Indien gij van ganser harte gelooft, zo is het geoorloofd. En hij, antwoordende, zeide: Ik geloof, dat Jezus Christus de Zoon van God is.”

Handelingen 8:36-37

De boodschap die Paulus had voor hen die in Lystre waren (Handelingen 14), is ook nog onze evangelieboodschap, en zal die ook altijd blijven.

Wij prediken u de levende God, Die de hemel en de aarde geschapen heeft met al wat daarin en daarop is. Wij prediken Hem Die alles onderhoudt en aan alle adamskinderen het leven geeft, met alles wat daarbij hoort. Wij prediken die God Die Zich niet onbetuigd heeft gelaten om ons goed te doen, Die ons regen en vruchtbare tijden geeft en onze harten met spijs en vrolijkheid vervult. Hij is die God der ere Die

daarboven in de hemel in donkerheid woont, voor Wie alle schepselen moeten sidderen en beven. Wij prediken Hem aan u, opdat u zich tot Hem zult bekeren. Van Hem brengen wij u de boodschap dat Hij uit eeuwige liefde voor Zijn vijanden Zelf een mens-kind is geworden. Hij werd onze Broeder, Die ons vlees en bloed heeft aangenomen, Zich aan het kruis heeft laten nagelen en zo Zijn bloed voor ons vergoten heeft om de wereld met Zichzelf te verzoenen. Die God en Mensenzoon verkondigen wij aan u. Als wij in die Zoon geloven, zullen wij vergeving van de zonden door het geloof in Zijn Naam ontvangen tot zaligheid.

Hij die deze boodschap in zijn hart voor waarheid kan houden, hij die dit getrouwe en aller aanneming waardige woord in zijn arme hart aanneemt, hij die zich aan de gekruisigde Zoon van God als een arm kind overgeeft – hij is een zalig kind van God. Hij is uit God geboren en deelt in alle genade in Jezus Christus.

O, laat deze boodschap met geloof gepaard mogen gaan! Dat dit geloof het deel van ons allen mag worden! Moge de gekruisigde Zoon van God Zich zó in het hart van ons allen openbaren dat wij de Zoon aanschouwen en door Hem het eeuwige leven hebben.

Wij willen daarom de Heere bidden, opdat Hij Zich aan ons openbaart en door Zijn Geest het woord in

onze harten bevestigt. Kom toch, u allen die hiervan een indruk hebt, buig u neer voor de troon van het Lam en bid Hem om Zijn Geest en bijstand in dit uur.

De tekst van de prediking is Hand. 8:36-37:

En alzo zij over weg reisden, kwamen zij aan een zeker water; en de kamerling zeide: Ziedaar water; wat verhindert mij gedoopt te worden? En Filippus zeide: Indien gij van ganser harte gelooft, zo is het geoorloofd. En hij, antwoordende, zeide: Ik geloof, dat Jezus Christus de Zoon van God is.

In 1 Korinthe 4:20 staat dat het Koninkrijk van God niet gelegen is in woorden, maar in kracht. Dat zegt de apostel omdat er onder de Korinthiërs mensen waren die rijk en verzadigd waren geworden. In hun woorden leken zij heel wijs te zijn; zij konden heel goed hun woord doen, en ze hadden veel goddelijke dingen geleerd. Maar volgens vers 8 hadden zij de kracht hiervan verloren. Daarom zegt de apostel dat hij, als hij komt, niet naar schone woorden zal vragen, maar naar de kracht ervan. Dit is in het kort de samenhang van deze zeer belangrijke woorden. Daarom laat ik u die horen, opdat zij de weg zullen banen naar een gezegende blijdschap die nodig is om verder te reizen op onze pelgrimsweg.

In de eerste plaats is het Koninkrijk van God, het

genaderijk waarvan Jezus Koning is, door Zijn Geest in onze harten gelegd. Daar regeert Hij, en dat genaderijk wordt uitgebreid door het geloof. De Heilige Geest gebruikt het Woord om Jezus' Koninkrijk in onze harten op te richten. Dat rijk bestaat in gerechtigheid, vrede en blijdschap door de Heilige Geest. Daarvan zegt de apostel: 'Het Koninkrijk Gods bestaat niet in woorden, maar in kracht.' De bekering van de mensen hangt dus niet af van woorden, hoe geschikt die ook mogen zijn, maar ze is afhankelijk van de volheid en de kracht van God, in het bloed en de gerechtigheid en de Geest van Christus. Hij werkt alles door het Woord en moet het Woord ook krachtig maken. Daarom zegt de apostel: 'Want ons Evangelie is onder u niet alleen in woorden geweest, maar ook in kracht', 1 Thessalonicenzen 1:5.

In de tweede plaats bestaat het Koninkrijk niet in veel mooie woorden over het genadewerk van God in de ziel, zoals velen kunnen spreken over de genadige werkingen van de Geest, terwijl het hart er koud onder is en blijft. Zo iemand ondervindt de kracht van Jezus' bloed niet! Daarom komt het niet op woorden aan, maar op kracht om te openbaren bij wie Jezus in het hart woont. Het bewijs daarvan ligt niet in woorden waarvan men de krachtige werking niet in het hart ervaart. Wat helpt het immers als men alleen met zijn verstand en een helder begrip kan

spreken over de armoede van zijn geest, over Jezus' bloed en kruisdood, over de wedergeboorte en het geloof! Als men daar in het geheel de kracht niet van ondervindt, is dat allemaal beslist nutteloos.

Als men door de kracht van de Geest een getuigenis aflegt, kunnen de woorden door de zalving van de Heilige Geest voor de toehoorders nuttig zijn en vrucht met zich meebrengen. Voor een ongelovig mens, voor iemand die niets goeds in zijn hart heeft, zijn de dierbaarste woorden echter van geen enkele waarde. Voor hem zijn die woorden oneerbiedig en gevaarlijk, omdat hij de grondslag niet kent waar het geloof uit voortvloeit. Daar herinner ik alleen maar aan, omdat onze tekstwoorden zonder de bediening van de Geest niet te begrijpen zijn. Als men niet weet wat de kracht van God is, wat zullen geesteloze mensen dan spreken over de genadewonderen? Dan kan men ook niet spreken over de bekering van de kamerling.

Ik ben ervan overtuigd dat zo iemand zal zeggen: Dat was een plotselinge bekering die in korte tijd haar beslag kreeg. De Moorman ziet water, en hij zegt: 'Wat verhindert mij gedoopt te worden?' Zo oordeelt het verstand, en zo oordeelt ieder die de kracht ervan niet verstaat. Maar het geloof bestaat in kracht, die men in het hart ondervindt. Let er eens op wat er bij

deze twee, Filippus en de Moorman, al is gebeurd. Zie ook wat zij in hun harten ervaren hebben van de kracht van het bloed van Jezus Christus en van Zijn genade. Dan wordt alles aanbiddenswaardig. Daarom moet dit voor ons tot een sleutel dienen van wat in de Schrift gemeld wordt, namelijk dat wij erkennen dat het Koninkrijk van God niet bestaat in woorden, maar in kracht. Dan kunnen wij met de kamerling onze weg met blijdschap verder reizen.

We hebben gezien hoe de genade in deze Moorman haar werk heeft gedaan, hoe de trouwe Herder hem is gevolgd om dit schaap in Zijn gemeenschap te brengen. Daardoor kon hij het woord van het Lam Gods begrijpen, gelovig genieten en zo de zaligheid ontvangen. Nu zullen we zien hoe een zondaar zoals hij, een totaal onwetend mens, door het licht van de Geest tot het geloof gebracht wordt; en tevens horen wij waarin het zaligmakend geloof bestaat.

1. In de eerste plaats zal ik proberen u duidelijk te maken wat de handelwijze van Filippus ten aanzien van de Moorman is, en wat daaruit geleerd kan worden.
2. Vervolgens wijs ik u op de geloofsbelijdenis waarop deze kamerling in de Naam van Jezus gedoopt wordt. Wat komt deze man spoedig tot geloof en daardoor tot besprenging door Jezus' bloed, zodat hij een zalig kind van God wordt.

De Heere Jezus, het Lam Gods, besprengt in dit uur uw harten door Zijn bloed, opdat u bij aanvang of bij voortgang de kracht van Zijn Koninkrijk in uw harten mag ondervinden. Amen.

1.

We hebben gezien dat Filippus zijn mond opende om aan dit schaap het Evangelie van Jezus te prediken. Terwijl zij verder reisden, kwamen ze bij een water. De man zegt tegen Filippus: ‘Zie daar water, wat verhindert mij gedoopt te worden?’ Let er nu op hoe heel eenvoudig Filippus – die een man is vol van de Heilige Geest en die in het bijzonder in deze zaak door de Heilige Geest geleid wordt – met deze man omgaat. Hij verkondigt hem het geslachte Lam, dat is de gekruisigde Jezus en Heiland, en let erop wat dat in zijn hart zal uitwerken.

Daarop zegt de kamerling: ‘Zie daar water...’. Dit kwam spontaan bij hem op; en daaruit kunnen wij afleiden hoe Filippus hem het waterbad, de reinigende bron uit Gods heilig Woord, heeft aangewezen. Dat was de normale manier van doen bij de apostelen. Als het Woord mensen raakte, zeiden ze: ‘Bekeert u, en een ieder van u late zich dopen in de Naam van de Heere Jezus.’ Zo kwam ook Ananias bij de vermurwde Saulus. Hij zegt tegen hem: ‘Sta op en laat u dopen, en roep de Naam van de Heere Jezus Christus aan’, zie Handelingen 22:16. Maar hier komt de

kamerling zelf met zijn verzoek, want hij zegt: ‘Zie daar water, wat verhindert mij gedoopt te worden?’ Tot zo lang heeft Filippus gewacht. Maar wat is dat voor een heerlijk water! Die bron van heil dient om heilbegerige zielen te bekeren.

Filippus wil de kamerling tot bekering brengen en hem tot Jezus leiden. Hij houdt hem dan niet de wet voor met zijn donderende vloek, o nee! Maar hij houdt hem het Evangelie voor; hij schildert het Lam Gods voor hem uit en houdt Hem op zeer liefelijke wijze voor ogen, zie Galaten 3:1. Dat is het gebod van het Evangelie. Filippus zegt dus niet dat de kamerling de geboden van God moet houden en de heiligmaking moet najagen. Dat is niet goed. Wat hem gevraagd wordt, is het geloof en de erkenning van de enige Naam. Het gaat Filippus erom het geloof in en de liefde voor het Lam Gods in het hart te brengen. Dan zal al het andere wel volgen. Hij zegt ook niet wat de kamerling moet doen om tot het geloof te komen, of hoe hij daarvoor in het hart gesteld moet zijn. Nee, Filippus stelt hem de Heiland voor ogen en laat de Heilige Geest Zijn eigen werk doen. De Geest verheerlijkt Jezus en brengt de waarheid in het hart. De Geest moet de wereld overtuigen van zonden, van gerechtigheid en van oordeel.

Filippus is ervan overtuigd dat dit schaap tot hem gezonden is, en daarom ziet hij er verder naar uit wat hij ermee zal doen. Dan plotseling barst de kamerling

los en zegt: ‘Zie daar water!’ Deze woorden geven eenvoudigweg weer wat in zijn hart door de Heilige Geest gewerkt is. Het spreken over het Lam van God had zijn hart verrukt. Hij had kennis van zijn zonden gekregen. Het Lam dat gemarteld was, had zijn hart verbrijzeld, zodat hij naar de reinigende Bron, naar het bloed van Jezus verlangde. Daarom zegt hij tegen Filippus: ‘Zie daar water!’ Zo was het ook bij David in Psalm 51: ‘Ontzondig mij met hysop, en ik zal rein zijn; was mij, en ik zal witter zijn dan sneeuw.’ Zo is het met een zondaar als het geloof in zijn hart ontstoken is. Dan kan niets hem meer troosten dan alleen het bloed van Jezus, de Zoon van God, tot reiniging van zijn zonden.

Zo’n ziel moet in het bloed van Jezus zinken en verdrinken als in een zee. Ja, het bittere doodzweet van Jezus moet over zijn lichaam stromen. Omdat het licht van het goddelijke Lam hem zo genadig bestraalt, staat niets de doop meer in de weg. Dopen in Jezus’ bloed en dood! Daar dorst zo’n ziel naar met een verlangen als naar een bron van zaligheid.

De kamerling geeft hiermee blijk van zijn moedige besluit om zichzelf geheel ten eigendom op te offeren aan het Lam Gods, Dat Zich voor hem heeft laten slachten. Hij wil in de doop met Hem gedood worden, zoals Paulus zegt: ‘Ik ben met Christus gekruisigd, en ik leef, doch niet meer ik, maar Christus leeft in mij; en hetgeen ik nu in het vlees leef, dat

leef ik door het geloof van de Zoon van God, Die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven', Galaten 2:20.

Deze overgave en het besluit daartoe werkt de Heilige Geest in het hart. Dan weet men ook niet van tegenstand – wat verhindert mij dat ik me laat dopen? Wat zou mij verhinderen mij door de doop aan Jezus en Zijn gemeente – die een kruisgemeente is – over te geven? Als mensen nog zoveel verontschuldigungen hebben en zeggen dat dit of dat hen tegenhoudt, dan is dat een bewijs dat het een voorname van iemand zelf is en geen werk van de Geest. Maar hier bij de kamerling kan men de hand van de Geest duidelijk opmerken. Zijn goddelijke kracht dringt door dammen en dijken heen. De kamerling had hindernissen genoeg, maar hij heeft die allemaal 'weg geloofd'. Wat zou hem hinderen zich met ziel en lichaam, met zijn eer, zijn naam en positie aan de Heiland over te geven? O nee, zijn lichaam en ziel wil hij aan Jezus geven!

Ja, zo'n besluit wordt ook bekroond met geestelijke bevinding. Die zorgt ervoor dat hij gereed is voor wat er nu zal gaan gebeuren. Daardoor wordt Filippus ertoe bewogen om te vragen: 'Indien gij van ganser harte gelooft, zo is het geoorloofd.' Dat geeft aan dat Filippus zijn verzoek aanmerkt als een bewijs dat de Geest van het geloof in zijn hart werkzaam is. Hij vraagt alleen naar het geloof. 'Gelooft gij van

ganser harte?' De Heiland vraagt ook alleen maar naar het geloof, en naar niets anders. Zijn ogen zien alleen naar het geloof. Op het geloof komt alles aan. Zonder geloof is het onmogelijk God te behagen, Hebreëën 11. Door het geloof moeten wij gerechtvaardigd, geheiligd en gezaligd of verzegeld worden, totdat wij in de heerlijkheid gebracht zullen worden. De rechtvaardige zal door het geloof leven. Wie nu als een arme zondaar gelooft, die leeft door zijn geloof.

De vraag is hier dan ook: gelooft u? Deze vraag zal velen vreemd voorkomen. Waarom vraagt Filippus niet aan de kamerling of hij wel overtuigd is van zijn zonden en ellenden? Hebt u een gevoel van uw verloren toestand, van de noodzaak van verzoening en van de gerechtigheid van Gods Zoon? Bent u wel een vernederde en verbrijzelde zondaar en voelt u dat oprecht in uw hart? Haat u de zonden wel en wilt u graag van de schuld en de dienst van de zonden verlost en bevrijd worden? Hebt u wel honger en dorst naar Jezus? Hebt u het Lam Gods lief, dat Zich voor u heeft laten slachten? Wilt u de wereld en alles wat u lief is, opgeven, uw kruis gewillig opnemen en Jezus volgen?

Nee, Filippus vraagt alleen: Gelooft u met uw gehele hart wat ik u gepredikt heb? Houdt u dat voor goddelijke waarheid, waarop u uw zaligheid kunt wagen en waar u voor uw zaligheid op kunt vertrouwen? Bent

u verzekerd dat God een Lam geworden is, en aan het kruis is gestorven om Gods genade voor u te verwerven? Geloof u dat zó dat u de lijdende Heiland omhelst? De evangelist, deze man Gods, vraagt niet naar de takken van de boom, maar naar de wortel. Want als het geloof in het hart gegrond is, komen er ook vruchten voort. Zonder de werken is het geloof immers dood; en waar het geloof niet is, daar zijn ook geen werken. Waar het ware, zaligmakende geloof niet is waarmee ik Jezus omhels tot vergeving van zonden, daar is ook geen ware verbrijzeling van het hart, geen honger en dorst naar de gerechtigheid; daar is niets!

Werkelijk, met dergelijke dingen bedriegen de meeste mensen zich, maar waar het ware geloof is, zal men zich niet bedriegen, want daar vindt men rust en vrede in het hart. Als het geloof in het hart is met al zijn heerlijke vruchten, dan gaat het ook niet rusten in die werken. O nee, want die komen bij God niet in aanmerking. Het komt alleen aan op de toestemming van het geloof; het komt erop aan dat ik in mijn hart geloof dat ik Christus met al Zijn weldaden en verdiensten aanneem en deelachtig word. Wij zeggen dan met Paulus dat de mens alleen door het geloof zalig wordt; niet uit de werken van de wet, maar naar Zijn barmhartigheid; zie Titus 3.

De vraag is niet hóe het geloof in uw hart is, maar óf u met uw gehele hart gelooft. Dan is het een werk

van de Geest, en dan hebt u het recht om deel te hebben aan Christus en al Zijn verdiensten en weldaden. Dan hebt u deel aan de Boom des levens, dan kunt u gedoopt worden. Geloof en belijdt u dat? Dan zegt Filippus net als Petrus in Handelingen 10: ‘Kan ook iemand het water weren, dat dezen niet gedoopt zouden worden, die de Heilige Geest ontvangen hebben, zoals ook wij?’ Niemand gelooft met zijn gehele hart, niemand neemt het getuigenis van God aan dat Hij van Zijn Zoon getuigt dat zij in Hem het leven hebben, dan alleen hij die daarvan het getuigenis in zichzelf heeft. In 1 Johannes 5 lezen we dat als iemand in Jezus gelooft, het hem geoorloofd is zichzelf als een kind van God te kennen en gebruik te maken van al de voorrechten van de kinderen Gods. Zij die Jezus aannemen, geeft Hij macht kinderen Gods genaamd te worden, namelijk die in Zijn Naam geloven. Als wij de Geest van het geloof hebben, geeft de Geest getuigenis met onze geest dat wij kinderen Gods zijn, zie Romeinen 8.

Als wij met ons gehele hart geloven, is het ons geoorloofd ons op dat ogenblik tot de troon van Gods genade te wenden. De nieuwe weg is gebaad, de wonden van Jezus zijn geopend, het hart van de Vader staat open. Het is ons geoorloofd alles te bidden in de Naam van Jezus. Mij is gegeven mij innig te verblijden en te roemen in de heerlijkheid van God, om met Petrus te kunnen zeggen: ‘Geloofd zij de

God en Vader van onze Heere Jezus Christus, Die naar Zijn grote barmhartigheid ons heeft wedergeboren tot een levende hoop, door de opstanding van Jezus Christus uit de doden'. Als ik met mijn gehele hart geloof, is het mij geoorloofd alles te geloven wat God in Zijn Woord geopenbaard heeft. God zei tegen Abraham: 'Ga uit en zie, al dit land zal Ik u geven, en uw zaad na u', Genesis 18. Daarom zegt Paulus in 1 Korinthe 3: 'Alles is uwe, doch gij zijt van Christus, en Christus is van God.' O ja, dan is het geoorloofd. Als u met uw gehele hart gelooft, dan mag u zich als het ware baden in Zijn bloed en u daarin verlustigen. Jezus zegt: 'Geloofst gij dat Ik dat doen kan, dan geschiede het u naar uw woord.' Zo is het hier ook: als u met uw gehele hart gelooft, dan is het geoorloofd.

2.

De geloofsbelijdenis is hier kort. Hij zegt: 'Ik geloof dat Jezus Christus de Zoon van God is.' Dat zijn weinig woorden, maar zij vormen wel de grond waarop alle zaligheid rust. Het is het fundament van elke belijdenis. Als u dit gelooft met een zekerheid die God schenkt en met een krachtige verzekering, zodat u daarop met uw gehele hart vertrouwt, dan gelooft u alles wat God in Zijn Woord geopenbaard heeft tot zaligheid van een arme zondaar. De kamerling zegt

alles in één keer, met alles wat daarin ligt opgesloten. Zo gaat men van geloof tot geloof, van kennis tot nadere kennis.

Wie zal zeggen tot hoe ver verstand en hart van deze kamerling verlicht zijn? Kort te voren vraagt hij: ‘Van wie zegt de profeet dit?’ Dat laat ons zien dat hij met zijn verstand nog niet zoveel wist, maar zijn geloof was wel een zaligmakend geloof. Hij geloofde dat Jezus Christus de Zoon van God is, of – zoals de grondtekst zegt – dat de Zoon van God de Christus is – en dat zijn vraag op Hem betrekking had. Filipus had gezegd dat Hij het Lam was dat geslacht is. Hij is er door goddelijk licht en door de kracht van de Heilige Geest van overtuigd dat de eeuwige Zoon van God, door de Vader in de wereld is gezonden. Dat Hij vlees en bloed heeft aangenomen, de vloek en de toorn van God heeft gedragen en voor ons verzoening heeft aangebracht. Hij gelooft dat God een Lam geworden is, dat de oneindige God het menselijke lichaam heeft aangenomen en Zich als een lam heeft laten slachten tot verzoening van onze zonden. Hij belijdt dat de Zoon van God door de Vader in de wereld gezonden was. Hij gelooft dat Jezus als Profeet zijn Leermeester en als Priester zijn Voorspraak is. Hij belijdt dat Hij als Zoon van God en tegelijk als Zoon van Maria in een stal geboren is, in armoede geleefd heeft en aan het kruis gestorven is. Hij erkent

Hem als Zijn Schepper, Heiland, God en Verlosser, Die zijn heiligheid, gerechtigheid, wijsheid en verlossing is. Ja, hij erkent Hem als zijn waarachtige God en als het eeuwige Leven. Dat was wat hij geloofde. Dat Lam Gods had Zich laten slachten, die wonderlijke Persoon in Wie zoveel wonderen samenkomen, deze Jezus van Nazareth – Hem erkent en aanbidt hij als zijn Heere en zijn God. Hem omhelst hij, ja, hij wil met lichaam en ziel van Hem zijn. Daaruit is nu wel duidelijk wat het eigenlijke Voorwerp van het geloof is, en wat het geloof als wáár aanneemt. Het is eveneens duidelijk waaruit het geloofsleven voortvloeit en waarin het bestaat. Dit alles was in de belijdenis van de kamerling opgesloten. Dit is de kern van de zaken waarop het in het geloof aankomt, namelijk dat ik mijn Heiland ken, dat ik de Gekruisigde op Golgotha gelovig belijd als de HEE-RE Die mijn gerechtigheid is, Titus 2:13-14. Op die belijdenis komt het aan, namelijk dat men de Zoon van God kent. ‘Door Zijn kennis zal Mijn Knecht, de Rechtvaardige, velen rechtvaardig maken, want Hij zal hun ongerechtigheden dragen’, Jesaja 53:11. Wij kunnen alleen maar door Zijn bloed gerechtvaardigd worden. Daarom zegt de Heere Jezus in Johannes 17:3: ‘Dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus, Die Gij gezonden hebt.’ Hij is die enige, eeuwige en waarachtige God! Dit was ook de belijdenis van Petrus:

Gij zijt de Christus Gods; zie Lukas 9:20. Filippus zei tegen Nathanaël: ‘Wij hebben Hem gevonden van Wie Mozes in de wet geschreven heeft, namelijk Jezus, de Zoon van Jozef uit Nazareth.’ Dat leerde de Heere Jezus de blindgeborene te geloven, zie Johannes 9. Toen hem de ogen geopend waren, had hij al voor Hem gestreden in de synagoge, en toen kende hij Hem nog niet. Want als de Heere Jezus hem daarna vraagt of hij in de Zoon van God gelooft, zegt hij: ‘Wie is Hij, Heere, opdat ik in Hem moge geloven?’ Jezus zegt tegen hem: ‘Gij hebt Hem gezien, en Die met u spreekt, Die is het.’ En hij zegt: ‘Ik geloof, Heere’, en hij aanbidt Hem als zijn Heere, zijn Schep- per en zijn Verlosser. Daarop komt het aan! Wie dat geloof niet heeft, die is reeds veroordeeld, omdat hij niet gelooft in de Naam van de eniggeboren Zoon van God. En de Heere zegt in Johannes 18: ‘Indien gij niet gelooft dat Ik Die ben, gij zult in uw zonden ster- ven, als het Lam zal komen in Zijn grote toorn.’ Velen zullen vragen of het genoeg is dat men gelooft. Want de vraag blijft: Hoe kan ik van mijn aandeel in Jezus verzekerd zijn? O, vraag het de Heilige Schrift! Die zegt mij dat als ik Christus door het geloof aan- neem, dat ik dan in al Zijn weldaden deel. Wie Jezus belijdt en in Hem gelooft, die heeft Hem en onder- vindt wat hij aan Jezus heeft. Luister naar wat Johan- nes zegt in 1 Johannes 4: Wie beleden en geloofd zal hebben dat Jezus de Zoon van God is, God blijft in

hem en hij in God. Zo spreekt ook Paulus: Als u met uw mond belijdt dat Jezus de Heere is, en met uw hart gelooft dat God Hem uit de doden heeft opgewekt, dan zult u zalig worden. Dat was voor Paulus het grote onderwerp; hij wenste niets anders te weten dan Jezus Christus en Die gekruisigd! Dat was al zijn roem; al het andere achtte hij schade en drek. Als ik maar van harte geloof dat ik een doodschuldige zondaar ben voor wie Jezus Zich in de dood heeft moeten geven, dan kom ik tot geloof in Hem. Met het hart gelooft men ter rechtvaardigheid en met de mond belijdt men ter zaligheid, Romeinen 10.

Maar denk niet dat men met een ingebeeld geloof zonder dat men de zaligheid van het geloof in Christus geniet, tot rust kan komen. Wie niet gelooft dat Jezus de Zoon van God is, die is geen zalig kind van God. Maar wie werkelijk en met zijn hele hart gelooft, zoals de kamerling, die wordt zalig! Niemand kan of wil of zal geloven, als de Heilige Geest het hem niet leert. Het is werkelijk geen onbelangrijke zaak, maar ons eeuwig heil of eeuwig verderf hangt ervan af. Niemand kan tot de Zoon komen, tenzij de Vader hem trekt, Johannes 6. Niemand kan zeggen Jezus de Heere te zijn dan door de Heilige Geest, 1 Korinthe 12. Waarom niet? Denk eens na! De oneindige God, de Schepper van de hemel en de aarde, de gehele volheid der Godheid (Kolossenzen 2:9), is een Kind, een arm Mensenkind geworden – deze

God is in een kribbe te vinden. Hij heeft de gestalte van een Dienstknecht aangenomen. Hij heeft op aarde in armoede en verachting geleefd en omgezworven. Hij is tussen twee moordenaars als de belangrijkste onder hen aan het kruis gehangen. Hij Die aan het kruis hangt, is onze God. Hij is mijn Koning, mijn Bruidegom, mijn Goël en mijn Broeder!

Als wij dat met onze harten geloven en zeggen kunnen, o ja, dan blijven wij bij Hem. Daarom is het Lam Gods voor de Joden een ergernis en voor de Grieken een dwaasheid, maar voor ons die geloven, is Hij een kracht Gods tot zaligheid. Het getuigt van grote verblinding als men denkt dat het geloof maar een kleine zaak is. O, niemand gelooft het, behalve wanneer Jezus met Zijn bloedige wonden voor het oog van zijn ziel aan hem is verschenen als het geslachte Lam, dat geslacht is ter verzoening. Dan is het: alles wat ik van Hem geloof, dat geloof ik voor mij. Het geloof zorgt ervoor dat mij het mijne niet ontnomen wordt. Als ik zeg dat ik in God de Vader geloof, dan is het een uitgemaakte zaak dat God mijn Vader is. Ik kan Hem geen Vader noemen dan alleen wanneer ik dat in de Naam van Jezus doe. Als ik zeg dat ik in Jezus Christus geloof, dan geloof ik dat Hij mijn Jezus is, mijn Lam en mijn Borg. Het geloof eigent zich alles in het hart toe. Dan is het: wat ik belijd, dat heb ik, dat geniet ik. Alles wat ik van Hem geloof, is bij mij om mij te helpen in al mijn strijd.

Er is geen andere toe-eigening tot zaligheid voor tijd en eeuwigheid dan alleen door het geloof, omdat de gekruisigde Heiland, Die ik in en door het geloof aanneem en omhels, mijn gerechtigheid voor God is. Ik neem Hem aan in alles wat Hij is. Alles wat ik geloof, alles wat Jezus gedaan en geleden heeft, is voor mij. Dat moet de Heilige Geest mij leren, dat is het werk van de Geest. Daarom zegt Jezus in Johannes 16 dat Hij – namelijk de Heilige Geest – het uit Hem zal nemen en het ons zal verkondigen.

Ik neem het niemand kwalijk als hij deze zaken niet gelooft en niet ervaart, want het is een gave Gods. Maar het is wel de waarheid, en het wordt helder als ik geloof dat Jezus Christus de Zoon van God is. Dan is Hij levend voor mij in al Zijn graveersels waarmee de Vader Hem voor het oog van mijn ziel heeft afgebeeld. Dan zie ik Hem als Degene Die voor mijn zonden aan het kruis is gehangen. Dan maakt een gelovig zien van Zijn wonden met het oog van mijn ziel zo'n diepe indruk in mijn hart dat ik daardoor een verbrijzelde zondaar word. Dat heeft tot gevolg dat ik als een arme zondaar mijn oog, mijn oor en mijn hart voor alles afsluit, en dat ik alleen tot Hém de toevlucht neem. Tot Hem, Die mijn zonden heeft gedragen, opdat ik Zijn vrijspraak geniet en Zijn liefde en vriendschap smaak. Hij is het Die mij tot de gemeenschap met God terugbrengt.

Altijd als ik Hem aan het kruis zie, klinkt het in mijn

hart dat ik Hem doorstoken heb met mijn zonden, en toch zie ik tegelijkertijd dat mij de vergeving van mijn zonden om Zijnentwil is toegerekend. Als ik het Lam Gods aan het kruis zie, dan zie ik het handschrift van mijn zonden daaraan gehecht. Ik ben vloekwaardig, maar de Heiland heeft de toorn en de vloek gedragen. Ik geloof dat al het bloed uit Zijn aderen is gevloeid en Zijn angstig bloedzweeten in de hof uit Hem is geperst voor mijn zonden. Dat brengt mij de schuld van mijn zonden steeds in gedachten, maar ik ondervind tegelijk dat Hij door het bloed, aan Zijn kruis gestort, vrede gemaakt heeft. Ik geloof ook dat de spijkers die Zijn wonden veroorzaakten, de doornen die Zijn heilig hoofd verwonden, de speer die Zijn zijde doorstoken heeft – ik geloof dat het al mijn zonden zijn, die Hem dit hebben aangedaan. Maar Zijn vergoten bloed verzegelt voor mij tegelijk Zijn goddelijke liefde. Die liefde dringt mij om voor Hem te leven, die liefde doorgloeit mijn hart en doet het ontbranden in een dankbare liefde om voor Hem te leven, Die voor mij gestorven is. Nu is er in mij ook geen genegenheid meer om te blijven zondigen, omdat Hij mij met God verzoend heeft. God is liefde, en wie in de liefde blijft, die blijft in God, en God in hem. Dan merken we een vuur van liefde in ons hart, omdat Christus Zich voor ons aan het kruis heeft geofferd. Dat Zijn genegenheid en Zijn liefde op ons gericht zijn, dat gelooft niemand dan alleen hij in wie de

liefde voor Christus in het hart wordt uitgestort. Dan is hij in liefde met Jezus verbonden om zich geheel en al met ziel en lichaam aan Hem op te offeren.

Ik geloof ook dit: als Jezus Christus, de Zoon van God, met Zijn godheid de ziel bestraalt, dan wordt zo'n ziel ook altijd in Zijn handen ontvangen. Dat geloof is krachtig, want zodra ik het Lam aanschouw, voel ik Zijn stralen in mijn hart flonkeren, zodat ik de gehele heerlijkheid van God in Hem zie. Die God Die het licht heeft doen schijnen in de duisternis, heeft met Zijn helder licht in mijn ziel geschinen.

Wie met dit licht de Zoon ziet, die ziet de Vader. De Zoon eert de Vader en toont Zijn liefdeshart aan de Vader. Jezus heiligt Zichzelf voor hen die van Hem zijn. Hij verlicht hen door Zijn Geest, opdat zij God kunnen grootmaken en verheerlijken.

Zo verheerlijken en genieten wij de gehele godheid van de Vader. Zijn grote genade en waarheid, en alles wat ik aan heerlijke dingen van God mag denken, dat vind ik in dit goddelijke Lam. In Hem zijn alle schatten van wijsheid en kennis verborgen. Zie, het is het welbehagen van de Vader geweest, dat in Hem al de volheid wonen zou, Kolossenzen 1:19. Als ik geloof dat Jezus Christus de Zoon van God is, dan krijg ik door dat geloof kennis aan die God Die vlees en bloed heeft aangenomen. En als Hij onze God is, Die vlees en bloed heeft aangenomen, dan eren wij Hem in de geest.

Wij hebben een Lam voor Wie wij met de citerspelers voortdurend vrolijk kunnen zijn, zie Openbaring 14. Dan kunnen wij het nieuwe lied aanheffen en die God loven, Die boven deze aarde woont. Dan vind ik in Jezus alles, terwijl ik niets heb. Hij is mijn Lam, in Hem heb ik alles, in Zijn dood heb ik het leven. Hij voor wie dit bevindelijk wáár is geworden, zal het ook niet vreemd vinden dat Filippus met zo'n geloofsbelijdenis tevreden is, en het evenmin vreemd vinden dat dit ook mijn belijdenis is.

Toepassing

Maar, vrienden, nu zou iemand kunnen zeggen: het is wel waar dat er buiten het Lam geen zaligheid is, maar hoe krijg ik daar nu deel aan, niet alleen door geloofswerkzaamheden, maar door geloofstoestemming? En dan zó dat ik Jezus ken, Hem als Jezus erken en met mijn hele hart op Hem vertrouw. Daardoor wordt Hij mijn Jezus, en ik ben van Hem voor tijd en eeuwigheid.

Als dat waar is, geldt niets anders dan het geloof waardoor u zich alleen in Hem kunt verheugen, en zo bouwt u uw leven op Jezus. Dan moet ik u met Filippus vragen voor het aangezicht van God: welke indruk hebt u van Hem; gelooft u met uw hele hart? Bedenk dat God een Kenner van de harten is! En let goed op, het gaat niet om de vraag wat u van uzelf gelooft, van uw werken, van uw toestand, maar: waar

gaat het werkelijk om, waar verlangt u echt naar? Als u de Heiland hebt, vraag ik nog: wat dunkt u van de Christus, Wiens Zoon is Hij? Wat denkt u? Wat gelooft u van de gekruisigde Christus, het Lam Gods? Erkent u dat Lam met uw hele hart, zodat u op Hem heel uw zaligheid waagt en op Hem bouwt? Er zijn er die vanuit de volheid van het hart kunnen zeggen: 'O ja, ik geloof door Gods genade dat Jezus de Zoon van God is. Ik geloof dat Jezus mijn Borg geworden is; ik geloof dat deze God mijn Schepper en Heiland is. Ik houd mij aan de Gekruisigde, het Lam Gods Dat de zonde der wereld wegdraagt. Zo ervaar ik Hem en erken ik Hem; en zo leef ik zalig in de hoop dat wie de Zoon aanschouwt en in Hem gelooft, het eeuwige leven heeft.' Wie Hem zó kent en ervaart, zal dit ook van Hem moeten getuigen. Ik heb ondervonden dat Hij zó is. Mijn Vriend is van mij, en ik ben de Zijne!

Welnu, zij die dit met een oprecht gemoed en vrolijk van hart kunnen geloven, die zullen zichzelf met ziel en lichaam aan de Heere Jezus overgeven. Niets zal hen ervan kunnen afhouden zichzelf aan de Heiland, Die hen met Zijn bloed gekocht heeft, ten eigendom over te geven. Voor hen is geen enkele band te innig om zich ervan los te maken. Zij die dit geloven, hebben het wonderlijke besluit genomen om steeds meer in Jezus' dood begraven te zijn.

Het kan echter ook anders. Wat zijn er veel mensen die zeggen werkelijk te geloven dat Jezus de Zoon van God is, maar die zichzelf niet overgeven met verloochening van alles wat van deze aarde is. Wat zijn er velen die de wereld nog liefhebben! Dan kan de vraag opkomen: heeft het geloof in Jezus de kracht niet meer die het in de tijd van de apostelen wél had? Ik beweer volstrekt het tegendeel! Het is echter niet genoeg dat men zich voor een gelovige uitgeeft en beweert zich aan de Heere Jezus over te geven. Men moet dan ook zichzelf en de wereld verloochenen. Als iemand de wereld nog liefheeft, hoe vroom hij ook lijkt, die gelooft niet echt. De proef op de som is zich met lichaam en ziel aan Jezus over te geven. Als het geloof nog smakeloos is voor een mens van vlees en bloed, en waar het niet krachtig werkt, daar is het niet levend, wat men er ook van denken wil. Het geloof moet iemand losmaken van de wereld en tot genadig gevolg hebben dat men zich geheel en al, met lichaam en ziel, aan de Heiland overgeeft. Als dat ontbreekt, gelooft men niet werkelijk dat Jezus Christus aan het kruis gestorven is. Dan moet het geloof nog gehouden worden als iets dat zonder kracht is. Het geloof moet namelijk in het hart zijn en niet in het verstand. Nee, het hart is de zetel van het geloof. De Heilige Geest werkt het geloof in het hart.

Als hier een ziel is die zich voor dit goddelijke licht wil openstellen, dan wil ik hem enkele punten voorhouden om te overdenken.

Geef acht op uw hart! Als iemand zegt: Ik geloof in Jezus Christus, dan zeg ik: Ja, maar men gelooft die waarheid zo oppervlakkig en zonder krachtige overtuiging. Men gelooft wel dat Jezus Christus onze Goël en Broeder geworden is, maar men laat zich daar verder weinig aan gelegen liggen. Men maakt er al wat van als men maar veel weet te spreken over het Evangelie. Maar waar het hart nog niets van Jezus heeft en niet met de Heiland verenigd is, daar is men toch verward als het over de bijbelse waarheden gaat en men is verward in de gebeden. Men denkt dan niet eens aan de genade die ons door Jezus Christus is aangebracht. Men noemt nauwelijks Zijn Naam, omdat men Hem niet kent. Zou zo iemand dan geloven dat de verachte Nazarener de waarachtige God is en het eeuwige Leven?

Er zijn er ook die dit als wel erg gemakkelijk zien en denken: op dat geloof wil ik niet graag mijn zaligheid wagen. Als ik mij het aandeel in Christus wil toe-eigenen, moet ik die en die weg inslaan! Vraag ik dan aan die mensen: Geloofst u dat Jezus Christus de Zoon van God is? – dan zeggen ze: Ja, dat geloof ik. Maar zij willen het met hun werken laten samengaan en het zo vermengen. Zij willen hun stenen hart dwingen en daar een geloof uit opbouwen, terwijl het

gehele wezen van het geloof uit het geloof zelf voortvloeit, en ook het leven uit het geloof.

Welnu, een ander denkt het beter te doen. Hij gelooft en is vergenoegd met zijn geloof, terwijl hij toch Jezus en Zijn gerechtigheid niet kent en evenmin de geloofswaarheden in het Evangelie. Het is dus mogelijk dat een mens voor zichzelf een denkbeeld van Jezus in het hart opbouwt, dat hij zich daarmee tevreden stelt en toch de Heere Jezus niet kent als zijn Heiland. Dat kan men heel snel zien als men zo iemand de Zoon des mensen voorhoudt als de Gekruisigde; als men met hem spreekt over Zijn lijden, angst, smarten en kruisdood. Daar heeft hij geen genoeg in, daar wil hij niet graag over horen spreken. Daar hoort men toch elk jaar over preken, en dan is het wel goed...

Dat is een duidelijk bewijs, vrienden, dat de vijandschap tegen het kruis nog levend aanwezig is! Zo iemand voelt de liefde van God niet; hij heeft geen eerbied voor Jezus en evenmin voor Zijn lijden, omdat het voor hem een oude historie is, die geen enkel nieuws meer bevat. Hij heeft dat al zo vaak gehoord! Nogmaals, dat is een bewijs dat hij Jezus niet kent, niets voelt van Zijn zware en smartelijke zielenlijden en Hem nog niet met een oog van liefde heeft aangezien. Daarom is het geen wonder dat er voor hem in die goddelijke liefde geen kracht is om de liefde voor de wereld en zichzelf opzij te zetten

en Jezus te volgen. Wie dit niet heeft, heeft het leven niet. Dan is hij een dood mens, die alleen maar de naam heeft dat hij leeft.

Het eerste werk van de Geest is ons eraan te ontdekken wat voor mensen wij zijn. Dan zien we een mens met een diepe overtuiging dat hij verloren is. Hij kent immers de Heere Jezus niet en heeft Hem niet lief. Ook is hij niet ontroerd als hij hoort van Jezus' bloedige striemen en wonden. Daarom moet hij alles wat goed en kwaad aan hem is, veroordelen, omdat er niets van Jezus in hem is. Maar toch wil hij Jezus graag zien, net als de Grieken in het Evangelie. Hij vraagt naar Hem met zijn hele hart! Dan is Jezus bereid en staat Hij gereed om Zich door Zijn licht aan hem te openbaren. Maar de mensen kunnen niet geloven dat zo'n arm en smachtend zondaarshart de Heere Jezus zo gemakkelijk aangrijpt. En toch is het werkelijk zo! Zo iemand is gemakkelijk tot het geloof te brengen als er een Filippus bij komt, die zo'n arme ziel de goede weg aanwijst.

Wat is dan die rechte weg? De kamerling begrijpt het nog niet, maar ik moet net als Filippus voor zo'n ziel mijn allerliefste Heere Jezus, mijn lief Lam Gods aanprijzen. Dat moet ik doen zoals het in mijn hart leeft. Ik moet hem de gekruisigde Zoon van God zó voorhouden dat zijn hart in liefde ontvlamt en hij niet meer weet hoe hij in het hart gesteld is. Als men zo'n arme zondaar op Jezus wijst, moet men daar

zelf eerst gebracht zijn. Dan spreekt die predikant uit eigen ondervinding.

Zie, zegt hij, daar is uw God, die God aan het kruis; mijn Schepper is mijn Verlosser! Dan treedt de Heiland naar voren en zegt tegen die aan zichzelf ontdekte ziel: 'Ja, hier ben Ik!' Zo zei de Heere ook tegen Thomas: 'Breng uw vinger hier, en zie Mijn handen, en breng uw hand en steek ze in Mijn zijde; en wees niet ongelovig, maar gelovig.' Dan klinkt het: 'Mijn Heere en mijn God!' (Johannes 20). De evangelist wijst de kamerling op het Lam Gods; de Heilige Geest predikt dat in het hart van zo'n Moorman. Dan ziet hij het Lam Gods en gelooft met zijn hele hart, en dan kan men met zo'n geloof triomferen. Als het Lam Jezus zo in het hart straalt, dan regeert Hij ook in ons hart en woont Hij daarin. Dan genieten we de genade van een paradijs en dan hebben we een voorsmaak van de hemel, We ervaren dat we met de genade van Zijn bloed zijn overstroomd. Hij komt ons nabij en wij komen naar Hem en leggen ons in geloof aan Zijn voeten. Wij zien in Zijn geopende zijde vergeving van zonden, en we ervaren de door Hem verworven kracht voor een arme zondaar die in Hem gelooft. Dan kunnen we alle hindernissen overwinnen en door alle banden van het natuurlijke leven heen breken. Dan kunnen we ons met ziel en lichaam aan Hem overgeven. We hebben genade om dóór te breken en mogen geloven dat al onze vijanden dood

zijn. Al keerde heel de wereld ondersteboven, het is toch het recht, ja het voorrecht van zo'n mens om de maan onder zijn voeten te treden, want zijn wandel is in de hemel. Zulke mensen hebben het voorrecht om met de Heiland Die Zijn bloed gaf, de Zoon van God, om te gaan als Zijn bruid. Zo hebben zij Hem lief en zo leven zij voor Hem.

O, Heere Jezus, wat is dat toch voor een genade ten behoeve van ons, arme zondige aardwormen! Wij mogen als Uw schootlammeren eten van Uw tafel, drinken uit Uw beker, rusten in Uw schoot, met U in gemeenschap leven en in U geloven. Wij mogen U volgen, maar uit onszelf kunnen wij U niet volgen. Maar U bent onze Herder, Bestuurder en Leidsman, Die ons wil leiden, besturen en weiden.

O, wat begin ik! Als ik al de vruchten en zalige gevolgen en genietingen zou moeten beschrijven, die zo'n arm schaap heeft, dat ziet op het Lam Gods en Zijn wonden, dan kwam ik in mijn spreken oneindig veel tekort!

Maar hiervan ben ik overtuigd dat allen die op de Heere Jezus zien en met hun hele hart in Hem geloven, ook al deze zaligheden mogen genieten! Hij wordt van dag tot dag zaliger door het geloof in de Heere Jezus en ervaart steeds meer gelukzaligheid. Dat geloof gaat steeds verder. Men krijgt veel te zien door dit geloof, en men gelooft alles wat God in Zijn Woord geopenbaard heeft. Want het Woord wordt

ons aanvankelijk niet volledig en in één keer geopenbaard, maar alles ligt door het geloof wel open. Men leert dagelijks de diepten en verborgenheden waarom Gods Zoon een Lam, een Mensenkind geworden is en aan het kruis is gestorven. Zo wast men op in de genade en kennis, zie 2 Petrus 3. Daardoor leert men voortdurend méér in Jezus en minder in zichzelf te geloven. Daardoor geloven we van onszelf niets meer dan alleen dat we arme zondaren zijn en niets hebben. Maar van Jezus leren we hoe langer hoe meer hoge gedachten te hebben van Zijn liefde en ontferming, van Zijn trouw en algenoegzaamheid. Welnu, dat geeft ons vastheid en geeft ons meer ruimte in de genade; dit brengt ons voortdurend verder op de weg.

Wat denkt u? Zal dit de hoogste trap van de heiligmaking zijn? Paulus zal het u zeggen in Efeze 4: ‘Totdat wij allen zullen komen tot de enigheid des geloofs en der kennis van de Zoon Gods, tot een volkomen man, tot de maat van de grootte der volheid van Christus.’ Dan zullen we de Zoon van God kennen; dat is de hoogste trap, dat is wat Johannes in 1 Johannes 2 aan de vaders schrijft, namelijk ‘dat zij Hem kennen, Die van den beginne was’. Het komt dus alleen maar op het geloof aan, waarin wij de Vader zien en Hem leren kennen. Want Jezus is het uitgedrukte Beeld van de Vader. Daarom zei Hij tegen Filippus, toen die vroeg om ons de Vader te

tonen: 'Hebt gij Mij niet gekend, Filippus? Die Mij gezien heeft, die heeft de Vader gezien; en hoe zegt gij: Toon ons de Vader. Geloofst gij niet dat Ik in de Vader ben, en de Vader in Mij is? De woorden die Ik tot u spreek, spreek Ik niet van Mijzelf, maar de Vader Die in Mij blijft; en zo wat gij zult begeren in Mijn Naam, dat zal Ik doen.' Lees die belangrijke woorden eens na in Johannes 14, en leer zo uw Vader in Christus kennen, opdat u oprecht mag leren bidden. Men zal namelijk tot in eeuwigheid de Vader niet leren kennen dan door de Zoon.

Een zondaarshart dat zo God kent als zijn Schepper en Verlosser, hoeft niet aan zijn genadestaat te twijfelen, maar hij wordt bevestigd in zijn eeuwige erfenis. Daarom vraag ik mij af: Hoe is het mogelijk dat zo'n mens zich zo zelden daarin verheugt? Een gelovige die Jezus in het geloof aanhangt, hoeft immers aan zijn eeuwig kind-zijn niet te twijfelen, net zo min als hij eraan hoeft te twijfelen een levend mens te zijn. Hij heeft het eeuwige leven al, en heeft de voormaak van de eeuwige vreugde al in zijn hart. Moet iemand die leeft vanuit de aanschouwing van God, er nog aan twijfelen of hij in de hemel is? Als iemand in Jezus is, mag hij er ook niet aan twijfelen of hij in Zijn gemeenschap zalig is. Laat de satan gerust de proef nemen door ons het kindschap te betwisten; daar zijn we niet benauwd onder. We doen net als onze Meester deed, de Heere Jezus, toen de satan tot

Hem kwam en zei: ‘Zijt Gij Gods Zoon, zeg dan dat deze stenen broden worden.’ Hij wilde als het ware zeggen: Als U de Zoon van God bent, laat het dan zien! Maar de Heere Jezus geeft hem geen bewijs, maar wijst hem op de Schrift. Hij zegt: ‘De mens zal niet bij brood alleen leven, maar bij alle woord dat door de mond Gods uitgaat.’ Toen de verzoeker Hem met een plaats uit de Schrift op listige wijze wilde verstrikken, verbande de Heere hem naar de afgrond. Hij zei: ‘Ga weg, satan, want er staat geschreven: ‘De Heere, uw God, zult gij aanbidden en Hem alleen dienen.’

Als u wordt aangevallen door een listige ingeving van de satan, moet u ook zo doen. Zeg dan: ‘Zal jij een kind van God bestrijden? Ga weg, satan!’ Dat is de weg die de Heiland ons leert. Wij hoeven met de satan niet te gaan twisten, maar moeten tegen hem zeggen: ‘Ga maar naar de Heiland. Die zal je het losgeld wel laten zien dat Hij gaf door Zijn bloed.’ Als wij maar dichtbij Jezus en Zijn wonden blijven en Hem in het hart hebben, zal de satan onze vrede niet langer verstoren. Maar als het ons aan geloof ontbreekt en wij alleen maar oog hebben voor onze eigen trouw, voorzichtigheid en bekwaamheid, dan verdwalen we. Als we bij Jezus blijven, dan kleven we Hem in geloof aan. Dat verenigt en verbindt ons met Hem.

Toen er eens veel volgelingen van Jezus weggingen,

vroeg Hij aan Zijn discipelen of zij ook niet wilden weggaan. Maar hun antwoord was: ‘Tot wie zullen wij heengaan? Gij hebt de woorden des eeuwigen levens. En wij hebben geloofd en bekend dat gij zijt de Christus, de Zoon van de levende God’, Johannes 6:68-69. Bij elke verzoeking moet dat in ons leven: Waar zouden we anders heengaan? Ik weet geen andere Rotssteen. Jezus is mijn God en mijn Verlosser. Hij is Die Hij was van eeuwigheid. Hij is mijn Alfa en Omega; Hij is mijn Hemel. En dat moet ons dagelijks gebed zijn.

O Heere, leer ons geloven, sterk ons geloof! En als het geloof gesterkt is door Zijn genade, dan is nog ons smeekgebed: ‘Mijn armoede is U bekend en voor U niet verborgen. Gij, o Heere, hebt beloofd: Ik zal uw werk waarheid doen zijn. Maak mij Uw heerlijke roeping toch volkomen waardig en volbreng krachtig in mij het werk van het geloof.’ Dan bid ik tot Hem in het geloof, en dan wordt de Naam van Jezus in en door ons verheerlijkt. Dan zullen wij door de genade van Jezus Christus onze loop met blijdschap eindigen.

De genade van onze Heere Jezus Christus, de liefde van God, onze hemelse Vader, en de gemeenschap van de Heilige Geest worde ons toegebracht en in ons verheerlijkt, nu en in de eeuwige heerlijkheid. Amen, ja AMEN!

Ja, ik wens abonnee te worden op de Reveil-serie.

Naam:

.....

Adres:

.....

Postcode:

.....

Plaats:

.....

Zend ook een proefnummer aan:

Naam:

.....

Adres:

.....

Postcode

.....

Plaats:

.....

.....
(Handtekening)

In open envelop zonder postzegel zenden aan:

Pieters Media bv
Antwoordnummer 5
4500 WC GROEDE

Uitgave
STICHTING “SMYTEGELT-FONDS”

REVEREIL-SERIE

Voorzitter
Ds. J. Westerink, Urk

Secretariaat
Heereweg 7, 2161 AB Lisse.

Vrije giften en abonnementsgeld
storten op IBAN: NL94 INGB 0000 5814 92
t.n.v. Penningmeester
“Smytegeltfonds”, Putten

Abonnement: € 9,- per jaar (10 ex.)

Opgave nieuwe abonnees en adreswijzigingen
aan:

Pieters Media bv,
Postbus 12,
4503 ZG GROEDE

of per e-mail: reveil@pietersgroede.nl
www.reveilserie.nl